

Επί του Άρθρου Πρώτου

Με το άρθρο Πρώτο του σχεδίου νόμου, περιγράφεται και θεσμοθετείται ο μηχανισμός και το πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής (Memorandum of Economic and Financial Policies και Memorandum of Understanding on Specific Economic Policy and Conditionality, Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής και Μνημόνιο Συνεννόησης στις Συγκεκριμένες Προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής) το οποίο συνέταξε το Υπουργείο Οικονομικών με τη συνεργασία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Το σχέδιο του προγράμματος με επιστολές του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, διαβιβάστηκε προς τον Πρόεδρο του Συμβουλίου των Υπουργών Οικονομικών της Ευρωζώνης, προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, προς την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και προς το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Με την παράγραφο 4 εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Οικονομικών να εκπροσωπήσει το Ελληνικό Δημόσιο και να υπογράψει κάθε μνημόνιο συνεργασίας, αναγκαία συμφωνία ή σύμβαση δανεισμού (διμερή ή πολυμερή) με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα κράτη-μέλη της ζώνης του ευρώ, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα προκειμένου να ενεργοποιηθεί πλήρως ο μηχανισμός στήριξης.

Οι δηλώσεις των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων της ζώνης του ευρώ της 25ης Μαρτίου 2010 και της 11ης Απριλίου 2010 καθώς και το σχέδιο προγράμματος (Memorandum of Economic and Financial Policies και Memorandum of Understanding on Specific Economic Policy and Conditionality), προσαρτώνται ως παραρτήματα I, II και III στην ελληνική και στην αγγλική γλώσσα (με εξαίρεση το παράρτημα I του οποίου επίσημη μετάφραση έχει αναρτηθεί στον ιστοχώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα ελληνικά) και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του σχεδίου νόμου. Με το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 ορίζεται ότι τα μνημόνια, συμφωνίες και συμβάσεις που θα υπογραφούν από τον Υπουργό Οικονομικών, προκειμένου να εφαρμοστεί το πρόγραμμα, θα εισαχθούν με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης στη Βουλή για την κύρωσή του.

Επί του Άρθρου Δεύτερου

Οι διατάξεις του άρθρου Δεύτερου αποτελούν το νόμο πλαίσιο σύμφωνα με το άρθρο 43 παρ. 4 του Συντάγματος για την εφαρμογή του προγράμματος. Με τις διατάξεις του ρυθμίζονται ευθέως συγκεκριμένα θέματα και παρέχεται εξουσιοδότηση προκειμένου με προεδρικά διατάγματα να λαμβάνονται όλα τα απαραίτητα και υπό τις παρούσες έκτακτες συνθήκες κατεπείγοντος χαρακτήρα μέτρα, κατά τροποποίηση του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι του προγράμματος στα πεδία α) της δημοσιονομικής πολιτικής, β) της κοινωνικής πολιτικής, με τη λήψη μέτρων για την προστασία των ασθενέστερων οικονομικών στρωμάτων και των ευπαθών κοινωνικών ομάδων, γ) της πραγματικής οικονομίας με την ενίσχυση των μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων και την προστασία των καταναλωτών και δ) της εργασίας με την προσαρμογή του θεσμικού πλαισίου στις ανάγκες εφαρμογής του προγράμματος, τηρουμένου σε κάθε περίπτωση του πλαισίου που οριοθετείται από το ευρωπαϊκό κοινοτικό δίκαιο και αφού προηγηθεί διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους.

Με την υποπαράγραφο β της παραγράφου 1 θεσμοθετείται η Ενιαία Αρχή Πληρωμής στο Δημόσιο και παρέχεται η αναγκαία εξουσιοδότηση προκειμένου να συγκροτηθεί η οργανική μονάδα στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους στην οποία θα λειτουργεί ηλεκτρονική βάση δεδομένων με το πάσης φύσεως προσωπικό του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ. Μόλις απογραφεί το προσωπικό θα ορισθεί ημερομηνία μετά την οποία κανείς δεν θα μπορεί να πληρώνεται με διαφορετικό τρόπο παρά μόνο μέσω της Ενιαίας Αρχής Πληρωμής και τραπεζικού λογαριασμού. Το προσωπικό που θα απογραφεί και θα ενταχθεί στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων είναι το σύνολο του προσωπικού (ένστολο, δημοσίου δικαίου, ιδιωτικού δικαίου, ορισμένου ή αορίστου χρόνου κ.λπ). Ως αποδοχές νοούνται οι πάσης φύσεως αποδοχές (τακτικές, έκτακτες, υπερωριακή αμοιβή, κάθε είδους επιδόματα, εφημερίες, αποζημιώσεις από συμμετοχές σε συμβούλια και επιτροπές ή συλλογικά όργανα, οδοιπορικά έξοδα κ.λπ). Ο τρόπος αυτός πληρωμής μπορεί να επεκτείνεται και στο πάσης φύσεως προσωπικό των Ο.Τ.Α.

Με την παράγραφο 4, κάθε επιδοτούμενος άνεργος προβλέπεται να δικαιούται μία «επιταγή επανένταξης» στην αγορά εργασίας, η χρηματική αξία της οποίας ισοδυναμεί με το συνολικό ποσό που δικαιούται να εισπράξει ως επίδομα ανεργίας. Όσο

μεγαλύτερο διάστημα απομένει μέχρι τη λήξη επιδότησης, τόσο μεγαλύτερη είναι η αξία της «επιταγής».

Σύμφωνα με την προτεινόμενη διάταξη, η επιχείρηση προσλαμβάνει τον επιδοτούμενο άνεργο λαμβάνοντας από τον ΟΑΕΔ ως μηνιαία επιχορήγηση τη χρηματική αξία της «επιταγής», για όσους μήνες απομένουν μέχρι τη λήξη της επιδότησης. Οι αποδοχές του προσλαμβανόμενου είναι τουλάχιστον ίσες με τον κατώτερο βασικό μισθό της ισχύουσας κάθε φορά ΕΓΣΣΕ. Μετά τη λήξη της επιδότησης και μέχρι τη συμπλήρωση 24 συνολικά μηνών, η επιχείρηση δικαιούται επιχορήγησης μέρους ή του συνόλου των ασφαλιστικών εισφορών για ακαθάριστες αποδοχές μέχρι ύψους του κατώτατου βασικού μισθού που ορίζεται κάθε φορά από την ΕΓΣΣΕ.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΑΕΔ, καθορίζεται ο τύπος της, η μορφή της, το περιεχόμενό της και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Με την ίδια ή όμοια απόφαση, καταρτίζονται προγράμματα εργασίας που μπορεί να συμπεριλαμβάνουν εκπαίδευση – επαγγελματική κατάρτιση με τα οποία ο ΟΑΕΔ μπορεί να επιχορηγεί επιχειρήσεις και γενικά εργοδότες του ιδιωτικού τομέα για την πρόσληψη επιδοτούμενων ανέργων, κατόχων της επιταγής επανένταξης στην αγορά εργασίας.

Στην προηγούμενη απόφαση προβλέπεται, μεταξύ άλλων, η μετατροπή της κάθε φορά διαμορφούμενης αξίας της επιταγής επανένταξης στην αγορά εργασίας σε επιχορήγηση του εργοδότη και η θεσμική διασφάλιση για την αποτροπή καταχρηστικών πρακτικών.

Επίσης μπορεί να προβλέπεται η συνέχιση της επιχορήγησης του εργοδότη, σε ποσοστό επί των ασφαλιστικών εισφορών εργοδοτών και εργαζομένων και η διάρκεια αυτής.

Με την παράγραφο 5 προτείνεται, προκειμένου να καταπολεμηθεί η ανεργία των ευρισκομένων σε στάδιο πλησίον της σύνταξης, ο ΟΑΕΔ να μπορεί να επιχορηγεί Εταιρίες Προσωρινής Απασχόλησης (Ε.Π.Α.) του άρθρου 20 του Ν. 2956/2001 όπως ισχύει, για την πρόσληψη επιδοτούμενων ή μακροχρόνια ανέργων ηλικίας 55-64 ετών, για εργασία στον δημόσιο τομέα, όπως αυτός ορίζεται από το άρθρο 51 του Ν.

1892/1990 όπως ισχύει, με προγράμματα εργασίας που καταρτίζονται με απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών, μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΑΕΔ.

Για την υλοποίηση των προγραμμάτων του άρθρου αυτού δεν έχει εφαρμογή η παράγραφος (γ) του άρθρου 24 του Ν. 2956/2001 για μία τριετία από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Η επιλογή των ΕΠΑ της παραγράφου 1 γίνεται από τον ΟΑΕΔ σύμφωνα με τις διατάξεις περί κρατικών προμηθειών και η αμοιβή τους βαρύνει τον προϋπολογισμό του ΟΑΕΔ.

Με την παράγραφο 6 καθορίζεται η σύμβαση απόκτησης εργασιακής εμπειρίας με στόχο τη διευκόλυνση της ένταξης των νέων ηλικίας μέχρι 24 ετών στην αγορά εργασίας. Η διάρκεια της σύμβασης αυτής μπορεί να φτάσει τους 12 μήνες, οι αποδοχές τους αντιστοιχούν στο 80% του κατώτατου βασικού μισθού που ορίζεται κάθε φορά από την ΕΓΣΣΕ, ασφαλίζονται για σύνταξη, ασθένεια και επαγγελματικό κίνδυνο και οι ασφαλιστικές τους εισφορές επιβαρύνουν τον ΟΑΕΔ. Η συνέχιση της απασχόλησής τους προϋποθέτει τη σύναψη σύμβασης εργασίας, με την οποία μπορούν να εντάσσονται σε σχετικά προγράμματα του ΟΑΕΔ. Με τον τρόπο αυτό ενισχύονται σημαντικά τα κίνητρα απασχόλησης της ευαίσθητης ομάδας των νέων που πλήττονται από υψηλά επίπεδα ανεργίας.

Με την παράγραφο 7 οριοθετούνται οι σχέσεις μεταξύ των διαφόρων ειδών συμβάσεων εργασίας με στόχο τη διαμόρφωση πλαισίου ελεύθερης λειτουργίας της αγοράς εργασίας υπό συνθήκες ανάπτυξης και ανταγωνισμού.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 8 επεκτείνεται το μέτρο ασφαλιστικής κάλυψης ανέργων για παροχές ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και στους ελεύθερους επαγγελματίες, οι οποίοι για διάφορους λόγους διακόπτουν την επαγγελματική τους δραστηριότητα και δεν έχουν απασχόληση για μεγάλο χρονικό διάστημα, λαμβανομένου υπόψη ότι οι εργασιακές συνθήκες στο χώρο των επαγγελματιών αυτών στην παρούσα

δημοσιονομική φάση οδηγούν σε κλείσιμο πολλές επιχειρήσεις. Οι διατάξεις αυτές προτείνονται, ώστε να μην μείνουν ακάλυπτοι, όσον αφορά τις παροχές σε είδος, οι ασφαλισμένοι του ΟΑΕΕ, που διέκοψαν για οποιοδήποτε λόγο την άσκηση του επαγγέλματός τους.

Με την παράγραφο 9 παρέχεται η εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από διαβούλευση με τους Κοινωνικούς Εταίρους και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, για τις ανάγκες εφαρμογής του προγράμματος, να ρυθμίζουν θέματα που αφορούν τη διαδικασία προσφυγής στον Ο.ΜΕ.Δ, τις ομαδικές απολύσεις, το ύψος και τον τρόπο καταβολής των σχετικών αποζημιώσεων, τους όρους απασχόλησης των νέων κάτω των 25 ετών που εισέρχονται στην αγορά εργασίας για πρώτη φορά, τους όρους απασχόλησης και ασφάλισης στις συμβάσεις μαθητείας και την ανώτατη διάρκεια των συμβάσεων ορισμένου χρόνου.

Με την παράγραφο 10 παρέχεται εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης με απόφασή τους να αναστέλλουν την αποπληρωμή δανείων προς τον ΟΕΚ και να επαναρρυθμίζουν τους όρους πληρωμής των δανείων αυτών.

Με την παράγραφο 11 παρέχεται εξουσιοδότηση προκειμένου να ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την αποπληρωμή των στεγαστικών και άλλων συναφών δανείων που έχουν χορηγηθεί από το Τ.Π.Δ., να διευρύνονται οι δικαιούχοι λήψης στεγαστικού δανείου και να οργανώνονται προγράμματα του Τ.Π.Δ. για την αναχρηματοδότηση στεγαστικών και άλλων συναφών δανείων.

Τέλος, με την παράγραφο 12 προβλέπεται η δυνατότητα υπεξουσιοδότησης από τα κανονιστικά διατάγματα του άρθρου αυτού, προκειμένου θέματα τεχνικού και λεπτομερειακού χαρακτήρα να ρυθμίζονται με κανονιστικές λειτουργικές αποφάσεις. Στο εύρος της υπεξουσιοδότησης εμπίπτουν και αγορανομικές διατάξεις που μπορεί να προβλέπονται από τα κανονιστικά διατάγματα. Με το τελευταίο εδάφιο παρέχεται εξουσιοδότηση προκειμένου στην ύλη των κανονιστικών διαταγμάτων να περιλαμβάνεται και το απαραίτητο κυρωτικό πλαίσιο για την περίπτωση παραβίασης

των διατάξεών τους και ορίζεται, όπως απαιτείται από την παράγραφο 4 του άρθρου 43 του Συντάγματος, το χρονικό όριο για τη χρήση της εξουσιοδότησης που παρέχεται για την έκδοσή τους.

Επί του Άρθρου Τρίτου

Με τις διατάξεις του άρθρου Τρίτου, μειώνονται περαιτέρω τα επιδόματα στον στενό δημόσιο τομέα και οι εν γένει αποδοχές στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Συγκεκριμένα, τα πάσης φύσεως επιδόματα, αποζημιώσεις και αμοιβές γενικά, τα οποία προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη για τους λειτουργούς, υπαλλήλους και το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και των ΟΤΑ καθώς επίσης και των Ενόπλων Δυνάμεων, της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, μειώνονται κατά ποσοστό οκτώ τοις εκατό (8%).

Κατά το ίδιο ποσοστό μειώνονται και τα έξοδα παράστασης του Προέδρου της Δημοκρατίας, των Προέδρων της Κυβέρνησης και της Βουλής, του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης καθώς και των Υπουργών και Υφυπουργών.

Στο προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, στο οποίο δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 3205/2003 και στους οποίους δεν καταβάλλονται επιδόματα, αποζημιώσεις ή αμοιβές κατά την έννοια της προηγούμενης παραγράφου, καθώς επίσης και στους εργαζόμενους σε Ν.Π.Ι.Δ. που ανήκουν στο κράτος, σε ΝΠΔΔ ή σε ΟΤΑ ή επιχορηγούνται τακτικά από τον Κρατικό Προϋπολογισμό σε ποσοστό τουλάχιστον 50% του προϋπολογισμού τους ή είναι δημόσιες επιχειρήσεις κατά την έννοια των παραγράφων 1,2 και 3 του άρθρου 1 του ν. 3429/2005, οι πάσης φύσεως αποδοχές τους (τακτικές αποδοχές, αποζημιώσεις, επιδόματα οποιασδήποτε φύσης και είδους) μειώνονται οριζόντια κατά 3%.

Το ίδιο ισχύει και για τα αιρετά όργανα Ο.Τ.Α. (Δημάρχους, Αντιδημάρχους, Νομάρχες κ.λ.π.), τους διοικητές, υποδιοικητές, προέδρους, αντιπροέδρους των Ν.Π.Δ.Δ., τους προέδρους, αντιπροέδρους και τα μέλη των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών, καθώς και

τους προέδρους, αντιπροέδρους, διευθύνοντες συμβούλους και εκτελεστικά μέλη διοικητικών συμβουλίων των κατά την ανωτέρω έννοια, Ν.Π.Ι.Δ..

Από το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω άρθρου εξαιρούνται τα επιδόματα που συνδέονται με την οικογενειακή κατάσταση, την υπηρεσιακή εξέλιξη των εργαζομένων ή όσα αφορούν στις ειδικές συνθήκες εργασίας λόγω επικινδυνότητας είτε λόγω του ανθυγιεινού αυτής, καθώς επίσης και αυτά που συνδέονται με το μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών τους.

Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα καθώς και το επίδομα αδείας ορίζονται στο ποσό των 500, 250 και 250 ευρώ αντίστοιχα για όλους τους δικαιούχους και καταβάλλονται μόνον εφόσον οι πάσης φύσεως μεικτές τακτικές αποδοχές, επιδόματα και αμοιβές συνυπολογιζομένων και των επιδομάτων εορτών και αδείας, δεν υπερβαίνουν κατά μήνα, υπολογιζόμενες σε δωδεκάμηνη βάση, τα 3.000 ευρώ. Σε περίπτωση που ξεπερνούν το όριο των 3.000 ευρώ, περικόπτονται τα επιδόματα αναλόγως.

Το επίδομα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και το επίδομα αδείας που καταβάλλεται σε όλους τους συνταξιούχους, από το δημόσιο ή τα ασφαλιστικά ταμεία κύριας ασφάλισης, καθορίζεται στο ύψος των 400 ευρώ για το επίδομα Χριστουγέννων και 200 ευρώ για το δώρο Πάσχα και το επίδομα αδείας αντίστοιχα. Στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης δεν εμπίπτουν οι ασφαλισμένοι στον ΟΓΑ. Για την χορήγηση των επιδομάτων αυτών τίθενται δύο περιορισμοί:

α) Ο δικαιούχος να μην έχει υπερβεί το 60ο έτος της ηλικίας του. Από τον περιορισμό αυτό εξαιρούνται όσοι λαμβάνουν πολεμική σύνταξη, ή σύνταξη λόγω ανικανότητας ή αναπηρίας ή έχουν συνταξιοδοτηθεί αναγκαστικά δυνάμει ειδικών διατάξεων, καθώς και οι δικαιούχοι εκ μεταβιβάσεως εφόσον είτε δεν έχουν υπερβεί το 18ο έτος της ηλικίας τους και εάν σπουδάζουν το 24ο της ηλικίας τους, είτε είναι ανίκανοι για άσκηση οποιουδήποτε βιοποριστικού επαγγέλματος σε ποσοστό μεγαλύτερο του 67%.

β) Να μην υπερβαίνει η σύνταξή τους το ποσό των 2.500 ευρώ κατά μήνα. Αν υπερβαίνει το ύψος αυτό περικόπτονται αναλόγως και τα επιδόματα δώρων Χριστουγέννων, Πάσχα και επίδομα αδείας.

Με την παράγραφο 14 τα επιδόματα αυτά δεν καταβάλλονται σε όσους λαμβάνουν σύνταξη εκ μεταβιβάσεως και έχουν εισοδήματα που υπερβαίνουν τις 15.000 ευρώ κατά έτος (άγαμες θυγατέρες των άρθρων 20 του ν. 2084/1992 και 6 παρ. 9 του ν. 2227/1994 καθώς και στους συνταξιούχους του δημοσίου που καταλαμβάνουν άλλη δημόσια θέση.)

Το τελευταίο διάστημα παρατηρείται αθρόα υποβολή αιτήσεων συνταξιοδότησης από τους τακτικούς υπαλλήλους που συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων ή με των πρώην Ειδικών Ταμείων που έχουν ενταχθεί στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Κύριος λόγος των παραιτήσεων αυτών δεν είναι η πραγματική βούληση των υπαλλήλων για συνταξιοδότηση, αλλά ο φόβος που έχει καλλιεργηθεί για άμεση ανατροπή των ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων. Τα παραπάνω έχουν και ως αποτέλεσμα την αποδυνάμωση των υπηρεσιών του Δημοσίου των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α.

Με την προτεινόμενη παράγραφο 15 ορίζεται ότι τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που έχουν θεμελιωθεί ή θεμελιώνονται τουλάχιστον μέχρι 31-12-2010, δεν θίγονται από την παραμονή των υπαλλήλων στην υπηρεσία μετά την ανωτέρω ημερομηνία και τυχόν συνταξιοδοτικές μεταβολές δεν επηρεάζουν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησής τους.

Παράλληλα, παρέχεται η δυνατότητα σε όσους από τους υπαλλήλους του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α., έχουν υποβάλει αίτηση παραίτησης από 01-01-2010, να την ανακαλέσουν μέσα σε ένα μήνα από τη δημοσίευση του νόμου. Η αίτηση ανακαλείται ανεξάρτητα από το στάδιο στο οποίο βρίσκεται, ακόμα και αν έχει εκδοθεί διαπιστωτική πράξη λύσης της υπαλληλικής σχέσης.

Τέλος, αναστέλλεται η καταβολή της δεύτερης δόσης της έκτακτης ενίσχυσης που χορηγήθηκε με το άρθρο 1 του ν. 3808/2009 και ο χρόνος καταβολής του θα επανακαθοριστεί με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Επί του Άρθρου Τέταρτου

Με το άρθρο Τέταρτο αυξάνονται οι έμμεσοι φόροι.

Συγκεκριμένα, ο συντελεστής του Φ.Π.Α. από 21% αυξάνεται σε 23%, με εξαίρεση τα αγαθά και τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα ΙΙΙ του Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας για τα οποία ο συντελεστής του Φ.Π.Α. ορίζεται σε 11% από 10%.

Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που επιβάλλεται στα τσιγάρα αυξάνεται από 65% σε 67%, στα πούρα από 32% σε 34% και στο καπνό καπνίσματος από 67% σε 69%. Αύξηση επιβάλλεται και στον πάγιο φόρο, από 7,5 % σε 10%. Η επιβάρυνση από την αύξηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης κυμαίνεται από 0,05 ευρώ μέχρι 0,07 ευρώ ανά πακέτο και από 0,06 μέχρι 0,08 ευρώ με τον συνυπολογισμό του Φ.Π.Α. επί του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που επιβάλλεται στην αιθυλική αλκοόλη και στα αλκοολούχα ποτά αναπροσαρμόζεται. Η επιβάρυνση από την αύξηση αυτή ανέρχεται ανά φιάλη σε 2,14 ευρώ για τα αλκοολούχα ποτά (ουίσκι, τζιν, βότκα κλπ) ενώ για το ούζο, τσίπουρο, τσικουδιά η επιβάρυνση περιορίζεται σε 1,07 ευρώ και για τη φιάλη μπύρας από 0,026 έως 0,052 ευρώ.

Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που επιβάλλεται στη βενζίνη και στο πετρέλαιο εσωτερικής καύσης κίνησης αυξάνεται. Η επιβάρυνση από την αύξηση αυτή ανέρχεται σε 0,06 ευρώ (0,0738 ευρώ με το συνυπολογισμό του Φ.Π.Α. επί του Ε.Φ.Κ.) ανά λίτρο για την βενζίνη και σε 0,03 ευρώ (0,0369 ευρώ με το συνυπολογισμό του Φ.Π.Α. επί του Ε.Φ.Κ.) ανά λίτρο για το πετρέλαιο κίνησης.

Τέλος, αυξάνεται ισόποσα με το πετρέλαιο κίνησης και ο συντελεστής ειδικού φόρου κατανάλωσης του πετρελαίου θέρμανσης και του φωτιστικού πετρελαίου (κηροζίνη), με

εξαίρεση τη χειμερινή περίοδο (Οκτώβριος-Απρίλιος) που το ποσό του φόρου και στα δύο αυτά προϊόντα, παραμένει στο επίπεδο των 21 ευρώ το χιλιόλιτρο που ισχύει και σήμερα. Η αναπροσαρμογή αυτή του φόρου γίνεται προκειμένου να μην αποτελέσει ο μειωμένος φόρος κίνητρο για λαθρεμπορικές πράξεις με τη χρησιμοποίηση αντί πετρελαίου κίνησης, πετρελαίου θέρμανσης και φωτιστικού για την κίνηση μεταφορικών μέσων και για διάπραξη νοθείας με την ανάμειξη των προϊόντων αυτών.

Επιπλέον, στο ίδιο άρθρο λαμβάνεται πρόνοια ώστε να αποφευχθούν οι καταστρατηγήσεις κατά τη διαδικασία επιστροφής στους διακινητές πετρελαίου θέρμανσης, ποσού ειδικού φόρου κατανάλωσης για το πετρέλαιο θέρμανσης που πραγματοποιείται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 22 του ν. 3634/2008 (ΦΕΚ 9 Α'), με τις οποίες εξομοιώθηκε ο συντελεστής του Ε.Φ.Κ. στο πετρέλαιο θέρμανσης και κίνησης. Με τη ρύθμιση αυτή διασφαλίζεται ότι θα επιστρέφεται στους διακινητές πετρελαίου θέρμανσης η ενιαία νέα διαφορά του φόρου χωρίς να απαιτείται να διερευνάται αν οι ποσότητες πετρελαίου θέρμανσης που διατίθενται στον καταναλωτή προέρχονται από εκείνες που φορολογήθηκαν με το προηγούμενο ή με το νέο καθεστώς.

Με την παράγραφο 7 αναπροσαρμόζονται τα φορολογικά κλιμάκια και οι συντελεστές φόρου πολυτελείας που επιβάλλονται στα επιβατικά αυτοκίνητα πολυτελείας τα οποία απευθύνονται σε κοινωνικές ομάδες με υψηλά εισοδήματα.

Με την παράγραφο 8 ενισχύεται ο εγγυοδοτικός πυλώνας του άρθρου 2 του Ν. 3723/2008 για την ενίσχυση του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Επί του Άρθρου Πέμπτου

Με τις διατάξεις του άρθρου Πέμπτου επιβάλλεται έκτακτη εισφορά κοινωνικής ευθύνης στα κέρδη των επιχειρήσεων ανάλογα με τη φοροδοτική τους ικανότητα, ορίζεται ο τρόπος υπολογισμού της έκτακτης εισφοράς, ο τρόπος βεβαίωσης της εισφοράς αυτής από την αρμόδια Δ.Ο.Υ., καθώς και θέματα που συνδέονται με τη μη αναστολή της

βεβαίωσης και είσπραξής της, λόγω της άσκησης των ενδίκων ή διοικητικών μέσων επίλυσης της διαφοράς.

Επιβάλλεται επίσης ειδικός φόρος στις τηλεοπτικές διαφημίσεις.

Ειδικότερα με την παράγραφο 1, ορίζεται η έκτακτη εισφορά κοινωνικής ευθύνης στα κέρδη των επιχειρήσεων, ανεξάρτητα από τη νομική μορφή τους, εφόσον υπερβαίνουν τις 100.000 ευρώ. Η εισφορά αυτή υπολογίζεται με βάση το συνολικό καθαρό εισόδημα της διαχειριστικής χρήσης του 2009, όπως προσδιορίζεται στις ισχύουσες διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος. Ειδικότερα, όμως, για όσες επιχειρήσεις τήρησαν τα βιβλία τους, σύμφωνα με τους κανόνες των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (Δ.Λ.Π.), η έκτακτη εισφορά επιβάλλεται στα καθαρά κέρδη που προκύπτουν από την εφαρμογή τους, με την προϋπόθεση ότι αυτά τα κέρδη είναι μεγαλύτερα από το συνολικό καθαρό εισόδημα.

Με την παράγραφο 2 ορίζεται ο τρόπος υπολογισμού της έκτακτης εισφοράς στο συνολικό καθαρό εισόδημα ή στα καθαρά κέρδη της προηγούμενης παραγράφου με διαφοροποιούμενους συντελεστές που αυξάνονται προοδευτικά ανάλογα με το ύψος του συνολικού καθαρού εισοδήματος ή των καθαρών κερδών. Ειδικότερα για συνολικό καθαρό εισόδημα ή κέρδη μέχρι 300.000 ευρώ η εισφορά ισούται με το γινόμενο τους επί συντελεστή 4%.

Για τη διαφορά του καθαρού εισοδήματος ή των καθαρών κερδών από 301.000 έως και 1.000.000 ευρώ, η εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή 6% και για τη διαφορά του καθαρού εισοδήματος ή των καθαρών κερδών από 1.000.001 ευρώ έως και 5.000.000 ευρώ η εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή 8%, για τη διαφορά του συνολικού καθαρού εισοδήματος ή των καθαρών κερδών από 5.000.001 ευρώ και άνω η εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή 10%.

Επίσης, ορίζεται ότι το ποσό αυτό της έκτακτης εισφοράς περιορίζεται ανάλογα, προκειμένου σε κάθε περίπτωση αυτό που απομένει ως συνολικό καθαρό εισόδημα ή

καθαρά κέρδη, τα οποία αποτελούν σύμφωνα με την παρ. 1 τη βάση υπολογισμού της έκτακτης εισφοράς, να μην υπολείπεται του ποσού των 100.000 ευρώ.

Δεδομένου ότι, για κάποιες επιχειρήσεις, το συνολικό καθαρό εισόδημα ή τα καθαρά κέρδη υπολογίζονται σε διαχειριστικές περιόδους που υπερβαίνουν τους δώδεκα (12) μήνες, ορίζεται με την παράγραφο 3, ότι σε αυτές τις περιπτώσεις, ως συνολικό καθαρό εισόδημα ή καθαρά κέρδη λαμβάνεται το ποσό που προκύπτει αναλογικά για τους δώδεκα (12) μήνες.

Με την διάταξη της παραγράφου 4 επιδιώκεται να αποτραπούν ακραίες περιπτώσεις επιβολής μεγάλου ύψους έκτακτης εισφοράς, λόγω εμφάνισης μεγάλης διαφοράς συνολικού καθαρού εισοδήματος ή καθαρών κερδών στη διαχειριστική περίοδο 2009, σε σχέση με τις προηγούμενες διαχειριστικές περιόδους, οι οποίες κατά κανόνα οφείλονται σε έκτακτα και μη επαναλαμβανόμενα γεγονότα.

Με την παράγραφο 5 προσδιορίζεται ο τρόπος βεβαίωσης από τον προϊστάμενο της αρμόδιας για τη φορολογία του εισοδήματος της εν λόγω επιχείρησης Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ). Αφού υπολογιστεί η έκτακτη εισφορά από την αρμόδια Δ.Ο.Υ, εκδίδεται εκκαθαριστικό σημείωμα και αποστέλλεται αντίγραφο του στην επιχείρηση. Ορίζεται επίσης ότι σε περίπτωση μετατροπής ή συγχώνευσης της επιχείρησης, η έκτακτη εισφορά βεβαιώνεται στο όνομα της νέας επιχείρησης που προέρχεται από τη μετατροπή ή συγχώνευση. Επίσης, με το τελευταίο εδάφιο της ίδιας παραγράφου ορίζεται ότι στις περιπτώσεις που μετά από τη διενέργεια φορολογικού ελέγχου προκύψει διαφορά, δεν επιβάλλεται επιπλέον έκτακτη εισφορά, ούτε επιστρέφεται εισφορά που καταβλήθηκε.

Στην παράγραφο 6 ορίζεται ότι η προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής ή υποβολής αίτησης για διοικητική επίλυση της διαφοράς, καθώς και για την άσκηση της προσφυγής ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου, δεν αναστέλλει τη βεβαίωση και την είσπραξη της εισφοράς. Με την παράγραφο 7 ορίζεται η αναλογική εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 2238/1994, ΦΕΚ Α' 151), καθώς και του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, ΦΕΚ Α' 97), όπως ισχύουν, και για την έκτακτη εισφορά, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις διατάξεις του άρθρου 2.

Με την παράγραφο 8 ορίζεται ο τρόπος καταβολής της έκτακτης εισφοράς που έχει βεβαιωθεί σε δώδεκα (12) ίσες μηνιαίες δόσεις. Η πρώτη δόση είναι καταβλητέα μέχρι την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου μήνα από τη ημερομηνία της βεβαίωσης της εισφοράς, ενώ οι επόμενες δόσεις είναι καταβλητέες αντίστοιχα μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα από τις επόμενες βεβαιώσεις της εν λόγω εισφοράς αντιστοίχως. Επίσης, ορίζεται ότι το κατώτερο ποσό της κάθε δόσης, δεν μπορεί να είναι μικρότερο των χιλίων (1.000) ευρώ και για την περίπτωση που καταβληθεί το συνολικό ποσό εντός της προθεσμίας για την καταβολή της πρώτης δόσης, χορηγείται έκπτωση τρία τοις εκατό (3%). Δεν χορηγείται η έκπτωση αυτή στην περίπτωση που το σύνολο της έκτακτης εισφοράς είναι καταβλητέο σε μία και μόνο δόση.

Με την παράγραφο 9 ορίζεται ότι το ποσό της καταβλητέας εισφοράς δεν αφαιρείται για τον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος της επιχείρησης, που εμπίπτει στις διατάξεις του παρόντος άρθρου, ενώ με την παράγραφο 10 ορίζεται ότι η εισφορά επιστρέφεται κατά το μέρος που αποδεδειγμένα το συνολικό καθαρό εισόδημα ή τα καθαρά κέρδη επί των οποίων επιβλήθηκε, απετέλεσε και εισόδημα ή κέρδη άλλης επιχείρησης, για τα οποία καταβλήθηκε έκτακτη εισφορά σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού.

Με την παράγραφο 12, με σκοπό τη δίκαιη διεύρυνση της φορολογικής βάσης και την εξασφάλιση οικονομικών πόρων, ύστερα από την κατανομή των φορολογικών βαρών σε όλες τις παραγωγικές τάξεις, επιβάλλεται ειδικός φόρος στις διαφημίσεις που προβάλλονται από την τηλεόραση. Ο ειδικός φόρος ορίζεται σε ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) επί της αξίας της διαφήμισης που υπολογίζουν τα τηλεοπτικά μέσα ενημέρωσης. Ο φόρος βαρύνει άμεσα, κατά περίπτωση, τη διαφημιζόμενη επιχείρηση ή το διαφημιστή που μεσολαβεί. Τον ειδικό αυτό φόρο εισπράττουν τα τηλεοπτικά μέσα ενημέρωσης και αποδίδουν στο δημόσιο με μηνιαίες δηλώσεις που υποβάλλουν στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., μέχρι την εικοστή (20η) ημέρα κάθε μήνα, για τα έσοδα από τις τηλεοπτικές διαφημίσεις του προηγούμενου μήνα.

Επί του Άρθρου Έκτου

Με την παράγραφο 1 παρέχεται εξουσιοδότηση προκειμένου με προεδρικό διάταγμα να αναδιοργανωθούν οι υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο και να ανταποκριθούν στις αυξημένες απαιτήσεις για την περιστολή και πάταξη της φοροδιαφυγής και την είσπραξη των δημοσίων εσόδων.

Με την παράγραφο 2 ορίζεται ότι οργανικές μονάδες του Υπουργείου Οικονομικών εντός του ίδιου νομού, θεωρούνται για την εφαρμογή του άρθρου 66 του Υπαλληλικού Κώδικα, οργανικές μονάδες της ίδιας αρχής και η μετακίνηση των υπαλλήλων από τη μία οργανική μονάδα στην άλλη δεν θεωρείται μετάθεση αλλά διενεργείται με μόνη απόφαση του Υπουργού Οικονομικών με βάση τις υπηρεσιακές ανάγκες. Η ρύθμιση επιβάλλεται για να αρθεί το απαράδεκτο φαινόμενο που ισχύει σήμερα, η μετακίνηση υπαλλήλου (για τον οποίο π.χ. υπάρχει καταγγελία για διαφθορά) από τη Δ.Ο.Υ. στην οποία υπηρετεί, σε άλλη Δ.Ο.Υ. εντός του ίδιου νομού, να πρέπει να γίνει με τη διαδικασία της μετάθεσης. Δηλαδή με ερώτημα προς το υπηρεσιακό συμβούλιο από τον Υπουργό Οικονομικών, συνεδρίαση και απόφαση του υπηρεσιακού συμβουλίου και ακολούθως έκδοση από τον Υπουργό Οικονομικών απόφασης μετάθεσης του υπαλλήλου, της οποίας, τις περισσότερες φορές, αναστέλλεται η εκτέλεση με απόφαση των αρμοδίων διοικητικών δικαστηρίων για λόγους κυρίως τυπικούς. Η απαράδεκτη αυτή κατάσταση έχει εμπεδώσει αίσθηση ατιμωρησίας στους επίορκους υπαλλήλους ενισχύει τα κρούσματα διαφθοράς και πρέπει να εκλείψει.